

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilci gorenjskih in notranjskih mest in trgov!

Dne 5. marcija t. l. stopiti Vam je na volišče ter izbrati svojega zastopnika v državni zbor.

Časi so resni, naša bodočnost je negotova in zagradel usoja se „Slovensko društvo“ apelovati na Vaše rodoljubje.

Treba nam je na Dunaji čvrstih moči, ki ne bodo prerano upešale v težavnem boji za narodne naše pravice. Treba nam je za to tudi mladih moč, ki bodo z naudušenjem ustopili v ta boj in pred vsem nam je treba neupogljivih moč, ki bodo stali vsaki vladi nasproti trdno na temelji narodnega programa z dne 2. oktobra 1890.

Zategadal priporočamo Vam za državnega poslanca gospoda

dra. Danila Majarona

občinskega svetovalca in urednika „Slov. Pravnika“ v Ljubljani,

kateri združuje v sebi vse potrebne lastnosti, ter je že podpisal označeni narodni program.

Volilci in somišljeniki! Bodite složni in volite ga vsi soglasno!

V Ljubljani dne 26. februarja 1891.

Odbor „Slovenskega društva“.

Volitve v gorenjsko-notranjski mestni skupini.

Tedaj se res nismo motili! Oni „Slovenec“, ki še pred nekaterimi dnevi ni mogel najti dosti argumentov proti uradniški kandidaturi, priporoča v včerajšnji svoji številki volilcem gorenjskih in notranjskih mest, naj pošljejo v državni zbor vladnega svetnika pl. Globočnika. S tem je dokazano — kar sicer mi že davno vemo — da „Slovenčev“ gospodi ni za načela, temveč, da se drži znanega jezuitskega nauka, da „namen posvečuje sredstva“. Ko je šlo za Povšeta, ki je na Goriškem prišel v političen konkurz, tedaj so se pobijale kandidature uradnikov, dasi je s slovenske strani kandidoval le sodnik Golja, ki je gotovo

desetkrat neodvisnejši od Povšeta; sedaj, ko je treba pobijati kandidato vseskozi neodvisnega dr. Majarona, pa so gospodje pri „Slovinci“ dvignili na ščit političnega uradnika, dasi imajo z nami vred britke skušnje, kako malo zanesljiv v narodnem oziru je najboljši politični uradnik.

Ugovarjalo se nam bode morda, da vladni svetnik pl. Globočnik ni več aktiven uradnik, temveč, da uživa že „dobro zasluženi“ pokoj. Dobro, pustite mu ga torej uživati in ne tirajte šestinšestdesetletnega starčka — ako imate količkaj sočutja in spoštovanja do njega — v vrtnec političnih bojev, kjer ga mora zadeti marsikaka puščica, katera mu bode skrajšala dneve življenja. Če bi pa s tem ugovorom hotelo se morebiti dokazovati, da gospod vladni svetnik ni več zavisen, tedaj moramo naravnost reči, da se mož, ki je petinštirideset let opravljal politično službo zadovoljno za razne vladne sisteme, na svoja stara leta, ko ga zapuša energija in razsodnost, nikakor ne bode mogel otresti onega upliva višjih krogov na politično prepričanje svoje, ki je popolni službeni zavisnosti podoben, kakor jajce jajcu. Pri gospodu vladnem svetniku pl. Globočniku pa je pomisliti še nekaj drugega. On ima sina v ministerstvu na Dunaji, sina, ki se je posvetil tudi politični karijeri. Uprašamo torej, ne more li zaradi sinove karijere priti kedaj v položaj, ko bodo dolžnosti očetovske prevladovala poslaniške obveze? Naj se torej premisli stvar, kakor se hoče, jedno je gotovo, da „Slovenčev“ kandidat nikakor nema one nezavisnosti, katero morajo volilci zahtevati od vsacega poslanca.

Ali je pa gospod pl. Globočnik tudi sicer sposoben za poslanca? Trdimo odločno, da ne. Pred vsem on ni govornik; v parlamentu torej ne bode nikdar mogel z živo besedo zastopati svojih volilcev. Molčati in glasovati — morda v narodnem oziru še pravilneje, kot on — pa more vsakdo, in bi torej volilec ne bilo treba segati še le po političnem uradniku, ker bi se gotovo iz njihove srede našel kak poštenjak, ki bi hotel iti v državni zbor sedet. Ako pa je volilec do tega, da njihove težnje in želje najdejo

izraza v zbornici, tedaj se morajo vsekakor odločiti za takega kandidata, ki ima za to potrebne sposobnosti. In v tem slučaju niti trenotek mislili ne bodo na gospoda pl. Globočnika.

Pri poslanci treba je gledati tudi na to, da je telesno in duševno čil. Obojega ne nahajamo pri gospodu pl. Globočniku. Starost, katero je mož dosegel, je taka, da se v njej navadno redko nabaja telesna čilost; kjer ni té, tam bi pa bilo zastoj iskati tudi duševne čilosti. Zato pa res vidimo pri gospodu pl. Globočniku, da ga je dar spomina zapustil že tako jako, da še v navadnem govorjenji ni v stanu skoro nobenega stavka končati, temveč, da običava navadno sredi njega. Za to on sam sicer ne more in ne bili bi tega nikakor spravili v javnost, ko bi ne bili gospoda vladnega svetnika speljali njegovi „prijatelji“ na opolzlo kandidatsko pot, na kateri imajo zlasti volilci ne samo pravico, ampak tudi dolžnost, da si ga od vseh strani natančno ogledajo.

Najbolje poznajo „Slovenčevega“ kandidata v Postojini; a ko je predvčeranjem hotel nekdo pri Postojinskem veljaku, udeleživšem se seje centralnega volilnega odbora, delati propagando zanj, odgovoril mu je le-ta lakonično a značiteljno — zlasti za gospoda pl. Globočnika samega —: „naš kandidat ne more biti menj, kot trideset, ne sme pa tudi biti več, kot šestdeset let star“.

Če torej Postojinci sami, mej katerimi je uradoval pl. Globočnik celo vrsto let in ga torej dobro poznajo, ne marajo zanj, tem manje imajo uzroka voliti ga druga mesta, katera ga ne poznajo. Mi torej za trdno pričakujemo, da bodo gospodje volilci združili vse svoje glasove za Danila Majarona, kateri na tehtaici sposobnosti odvaga gotovo deset kandidatov à la pl. Globočnik.

Ker smo o sposobnostih dr. Majarona govorili že v včerajšnji številki, dovoljeno nam bodi podati danes nekoliko kratkih potez iz dosedanjega njegovega življenja in delovanja, da ga spoznajo gospodje volilci tudi od te strani.

Porojen bil je dr. Majaron iz kmetijskih staršev v Borovnici. Prišedši na gimnazij veljal je — zlasti v višjih razredih — za najnadarnejšega di-

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Volitve spodaj in zgoraj; separata struna; „e pur si muove“; visoki goriški stol; Tržaški stol; lulika na Korškem; družba sv. Mohorja in Celovski mestni očetje; Celjska skupina; vrli Istrani; naši Nemci in prekisle grozdje; graških Nemcev olikanost.)

Samo še teden dni — in končano bo! Ko bodo prihodnje moje drobtinice zagledale luč sveta, odločeno bode, povrnil se bode zopet mir v predala kolegov nad črto, ko ga zdaj tudi tu doli ni. Mi li bode kdo zameril, da tudi mene potegne saboj splošni curek, da tudi jaz danes na tem mestu udarim na ono struno, ki zdaj najglasneje poje, na katero so tako hitro in glasno začeli brenkati nekateri nestrpni „domoljubi“? Ali morem jaz za to, če se je zaradi prestrastnega brenkanja jednemu teh političnih muzikantov pohabil instrument in so se začule grde disonance. Še zdaj, ko so za to poklicani možje nekako zopet stvar spravili v soglasje, imamo taci, ki po sili brenkajo na svojo separatno katoliško struno in kazé tako ono bar-

monijo, katere bi nam bilo tako silno potreba. Nič ne pomaga, da smo jim obljubili nekaki „Schonzeit“ za njih polže, in pošteno držali se dozdej dane besede, oni brenkajo naprej javno na svojo struno, na tihem pa gotovo še bolj. To sem hotel s tem „pribiti“, da rabim primeren slovenski izraz mestu tujega „konstatirati“ ali pa „konstatovati“ (kakor komu bolje ugaja), kakor rabijo pristni nemški puristi izraz „festnageln“ mesto tujega „konstatiren“. To je torej „pribito“.

Hvala Bogu, da bode volilni boj primerno le kratek, danes teden bode se marsikateri kandidat počutil že bolje in zopet jedenkrat mirno mogel zaspati, bodisi kot zmagovalec bodisi kot živa žrtva narodne discipline, katero nekateri naši gospodje iz katoliškega tabora tako čudno ilustrujejo. Za trdno pa sem prepričan, da se bode slovenska inteligencija povsodi vzdrnila ter pokazala, da napredujemo, da je prav imel Galileo Galilei, ko je rekel znamenite besede: „E pur si muove!“ Ta izrek velja tudi za nas! Da, giblje se duh časa, slovenska zavednost se širi vedno bolj in bolj, kdor hoče oholo njo popolnoma prezirati, prepričan se bode, da ne doseže svojega namena, kdor ruši sloga in

disciplino, odgovoren bode za zle posledke. Čudno bi bilo vender, če bi v naši dobi razvitega slovenskega napredka se sploh moglo zgoditi, da bi se čisto narodno zlato zametavalo, a bi se segalo po dvomljivem blagu, katero bi radi spečali nekateri čudni barantači. Nikakor si ne morem tega misliti in z mirno vestjo gledam nasproti dogodkom bodočega tedna, za trdno prepričan, da bode končno vender le zmagal zdravi narodni razum!

Da je volilno gibanje posebno strastno in hudo na Goriškem, je znano, tam se je grozno omajal neki visoki stol, na katerem je mogočno kraljeval še mogočnejši gospod, a skoro bode menda konec vsemu, in konec posta bode že lahko prepeval žalostne lamentacije o minljivosti vseh pozemskih stvari. Jeden gre doli, drugi gre gori! Tako je bilo in bode na svetu.

V Tržaški okolici prizadevajo si Lahoni tudi na vso moč, da bi omajali stol, na katerem sedi že toliko let vrli naš slovenski poslanec, a zastoj rujejo in delajo, ta stol stoji preveč trdno, da bi ga omajali. Zapičene so mu noge v trda skalnata tla slovenske zavednosti in hvaležnosti, in mož zasluži tudi, da mu je narod hvaležen, kajti „cesar celó

jaka med svojimi vrstniki. Obnašanja bil je vedno vzglednega, tako, da je med njegovimi profesorji bila le jedra pohvala o njem.

Kakor vsakemu nadarjenemu dijaku iz kmetijskega stanu vnela se je tudi njemu v srce prav zgodaj neugasljiva iskra rodoljubja, katera ga je vzpodbujala k duševnemu delovanju. In tako najdemo res že petnajstletnega dečka Majarona, da začne redno sodelovati pri „Vrtcu“ in kasneje tudi pri drugih časopisih. Mnogo leposlovnih spisov njegovih bilo je priobčeno v „Ljubljanskem Zvonu“ in „Slovanu“; število političnih člankov, ki so bili iz njegovega peresa natisnjeni v našem listu in v „Slovanu“ pa je legijon.

Ker mladega Majarona roditelja njegova zaradi siromaštva nista mogla podpirati pri študijah na velikih šolah, ustopil je, dokončavši latinske šole za leto dni v naše uredništvo za sotrudnika. Od pičle plače svoje prihranil si je toliko, da je potem leto dni od tega živel na Dunaji. Kasneje pisal je proti neznatni nagradi za naš list državnozborska poročila. Kot vseučilišni dijak moral je zatorej skrbeti sam za-se in le izredni njegovi pridnosti in ustrajnosti je pripisati, da je poleg ostalega svojega obsežnega dela, s katerim si je služil vsakdanji kruh, posvečeval se pravoslovnim naukom tako, da je položil izpite z odliko ter bil konečno promoviran doktorjem.

Jedna najlepših črt, katere dičijo značaj dr. Majarona, je njegova idealnost, njegova unetost za vse dobro in plemenito. Že na vseučilišču ljubili so ga součenci njegovi in starejši na Dunaji živeči rodoljubi, kakor Stritar, Cigale, Navratil, zaradi teh lepih lastnosti. Idealnost njegova pa mu je bila tudi glavna podpora, da ni omagal, boreč se v šumnem stolnem mestu za vsakdanji kruh in pripravljajoč se za bodoči svoj poklic.

Volilci! Tu imate verno sliko in pri-liko mladega moža, čegar srce brepeni po tem, da bi narodu svojemu mogel koristiti. Bog mu je zato dal najlepše zmožnosti, kakoršne dičijo malokaterega zemljana. Izrecite torej Vi, ali hočete za poslanca svojega imeti idealnega moža, kateri priznava suverenost naroda nad vlado, ali pa penzijovanega — sicer vse časti vrednega — starčka, katerega ideali so že davno pokopani med kopico aktov politične njegove karijere.

Ker se zanašamo na zavednost Vašo, ne dvomimo, kako se boste izrekli. Bog in narod!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. februarja.

Volilno gibanje.

Dovolj smo v svojem listu ocenili protinarodno stran pastirskega lista avstrijskih škofov. Da smo pravo zadeli, je pač najbolji dokaz to, da nemški liberalci tega pastirskega lista dovolj prehvaliti ne morejo. Vsa liberalna glasila pela so slavo škofom, dr. Herbst se je pa na volilnem shodu na Dunaji jako laskavo izražal o škofih. Mi dvomimo, da bi ta

ga čisla sam“. Brezdvombeno bode torej okolica Tržaška zopet sijajno pričala pred svetom, da Slovenec je sicer reven, a pošten, da z denarjem — nikdo ne kupi poštenja njegovega.

Z veseljem so me nudajala vesela poročila o zmagah bratov koroških. Kar na jendenkrat prišel je vrag in nasejal jim je lulike baš tam, ker so se najmanj bali, zgubili so v treh občinah! V srce me je zbolelo, a vender ne izgubljam upa, da drugod popravijo to nesrečo, da se dvignejo pogumno ter ne uklonijo duhom, dokler je sploh upanje zmage. Če pa podležejo, padejo naj častno! Torej naprej!

Kako čudne so razmere na Koroškem, to jako drastično označuje debata, ki se je vršila nedavno v Celovškem mestnem zboru zaradi nove zgradbe, katero namerava postaviti družba sv. Mohorja. Jeden mestnih očetov se je čudil, da nemški mestni zbor Celovski z odprtimi rokami (!) prihaja nasproti društvu, ki pobija nemštvo, ter mu dovoli zgradbo. Drugi mu je pritrdjeval. Jeden mestni oče pa se je vender oglašil, da bi bilo žalostno za Nemce, če bi nemški značaj Celovca bil v nevarnosti vsled slovenske društvene hiše in par piscev („Scribler“ izvolil je rabiti dotični gospod mestni oče). K tem besedam pa je koj pristavila „Schriftleitung“ znanih Dobrnikovih „štim“: „da kaplja izdolbi tudi kamen;

hvala bila višjim cerkvenim pastirjem posebno v čast, kajti dosedaj židovski liberalci posebno o cerkvi neso posebno spoštljivo pisali. Vsekako je čudno zvezništvo mej škofi in nemškimi liberalci in do tega privedla je le borba pretiranih klerikalcev proti absolutni narodnosti.

Jako zanimiv je izid volitve volilnih mož v Cieszanovski občini v Jaroslavskem okraju v Galiciji, kjer kandiduje knez Czartoryski. Izvoljeni so za volilne može: okrajni glavar, okrajni komisar, davčni nadzornik, okrajni fizik, okrajni sodec in okrajnega sodišča pristav.

Državnozborske volitve.

Jutri začno se volitve za državni zbor in voli 1. razred v Trstu. Pojutrnjim volijo pa gorenje-avstrijske kmetijske občine. Volitve bodo trajale do 21. dne marca, ko volijo veleposestniki v Dalmaciji. Te volitve so velicega pomena, kajti odločile bodo, se li še ohrani sedanja vladna sistema, ali pa pridejo levčarji na krmilo.

Škofovske konference.

Dne 9. marca začno se na Dunaji letošnje škofovske konference, ki bodo trajale celi teden. Predsedoval jim bode Praški nadškof kardinal grof Schönborn. Razgovarjali se bodo gotovo mej drugim tudi o verski šoli in premenjenem političnem položaji. Od kar so bile lani škofovske konference, se je položaj za versko šolo pač jako neugodno zasukal in nikakor ni pričakovati, da bi se kmalu uresničila zahteva, katero so izrekli višji duhovni pastirji v gosposki zbornici.

Vnanje države.

Izgređi na gimnaziji v Plovdivu.

Na gimnaziji v Plovdivu so bili nekateri dijaki že dlje časa nevoljni z nekaterimi profesorji. Zadnje dni prišlo je do izgređov. Več profesorjev so dijaki pretepli in okna pobili v šoli. Policija je morala delati red. Dijake razpobili so z brizgalnicami. Kolo-vođe so zaprli. Šolo so zatvorili in pričela se je stroga preiskava. Povod temu žalostnemu dogodku je pač iskati tudi nekoliko v sedanjih nenaravnih razmerah v Bolgariji. Mladina je, videč, kako je v deželi vse narobe, podivjala.

Občna volilna pravica v Belgiji.

Belgijski delavci vedno odločneje zahtevajo, da se uvede občna volilna pravica. Če se na njih želje ne bode oziralo, hočejo napraviti občen štrajk. Poprej se pa obrnejo do delavcev v drugih državah, da jih podpirajo s tem, da zaprejo, da tudi oni ustavijo delo, ko bi se od kod drugod skušal premog uvažati v Belgijo.

Angleška socijalna politika.

Ker je vsled razpora mej Irci versko uprašanje za nekaj časa, rekli bi, odstavljeno z dnevnega reda, hoče vlada angleška obračati svojo pozornost socijalni politiki. Poseben odsek bode dobil nalogo, da pretresuje socijalne razmere angleške in stavi primerne nasvete.

Brazilijska ustava.

Po dolgem posvetovanju je brazilijski kongres usprejel ustavo tudi v tretjem branji, ter se je že proglasila in stopila v veljavo. Zedinjene brazilijske države bodo sedaj kmalu definitivno urejene.

Dopisi.

Z Dunaja 24. februarja. [Izv. dop.] (Desetletnica hrvatskega akademičnega društva „Žvonimir“ na Dunaji.) Hrvatska akademiška mladež ž njo pa tudi ves hrvatski živelj na Dunaji praznoval je združeno z velikim brojem Dunajskega slovanskega sveta pri „zlatem križi“

da tudi v Celji in drugod so začeli Slovenci po malem“. To je pač najbolji dokaz, da se renegat Dobrnik vender le boji Slovencev, oziroma slovenske vatrajnosti. Posebno veliko skrb pa so izrekli razni mestni očetje zaradi pročelnega napisa, nekateri zahtevali so nemško-slovenski, drugi celo samo nemški napis, jeden izrekel pa je vender, da je vse to le postranska stvar, glavna stvar je, da se zida. Sprejel se je odsekov predlog, da se dovoli zgradba, zaradi napisa pa bode še menda imel govoriti pravni odsek mestnega zbora. Ne dvomim, da bode znal braniti družbini odbor čast družbe ter jo zapisal tako, kakršna je, kot slovensko: „Družbo sv. Mohorja“, katera z Nemci nema prav ničesar opraviti.

Tudi na južnem Štajerskem utegne se za Slovence stvar rešiti ugodno, da morda pridobijo jeden sedež v skupini Celjski za mesta in trge. Težavna je sicer ta borba, ker poznamo brezozirnost nasprotnikov, a zanimiva je in pokazalo se bode vsaj, v koliko je napredoval tudi tukaj slovenski živelj.

Tudi vrli Istrani se bore junaški, ter so v nekaterih krajih zmagali sijajno in izpulili iz rok nasprotnikom zmago v taci okrajih, na katere so Lahi računili z največjo sigurnostjo. Povsodi torej kaže dobro. Bog daj srečo!

desetletnico svojega obstanka. — Ta praznik bil je sijajen. Dvorana bila je napolnjena, občinstvo odlično, vsopred pa izbran. Na hrvatskih akademikih občuduje se nek prirojen talent za prirejevanje slavnosti. A zraven tega se ponašajo v salonu in dvoranah fino; v razgovoru in govoru so ti po naravi neskomno obdarovani, prijatelji petja, glasbe in drugih lepih umetnij, živahni po temperamentu; plemenit ogenj žari ti iz vsake besede. Ta kratka karakteristika lepega značaja hrvatskega akademika na Dunaji nam podaja ključ, da umemo, zakaj da se slavnosti hrvatskega „Žvonimira“ posebno odlikujejo in da imajo ne samo za Hrvate, ampak tudi za Slovence in druge narodnosti neko posebno privlačno moč. A to bivalo je od nekdej in je še dandanes. Češki akademiki, katerih je na Dunaji toliko, menda ne zavidajo bratom Hrvatom lepih lastnostij, o Slovencih vem, da se jih veselijo; kdor se jih ne, no, on nema v sebi pravega duha. — A vrnimo se k slavnosti. Srčen bil je pozdrav predsednika Paola V. Štajduharja. Pevec je vodil znani Jiřík. Peli so Fr. Kuhačev, „Poputnica Žvonimiru“ in na konci „Još hrvatski rod nam živi.“ Zbor ni bil velikanski, a pelo se je prav lepo, naudušeno. Gospica Blaženka Krniceva je divno dekle rajske lepote in angeljskega glasu. Poznamo jo že več let, iz „Slovenije“ i. t. d. a vsakokrat nas očaruje z zvonkim glasom, izvežbanim po vseh najboljših pravil umetniškega, globoko v dušo segajočega petja. Pela je najprvo, Lisinskega „Dvije ptice“ in pridodala je še dve točki. Pohvala bila je izredna. Baritonist B. Kulakovič pel je občutno in nauduševanim ognjem Vilharjevo „Pitaš, dušo“. A znani umetnik Oton Žert igral je Beethoveno v novem času po Tolstoju glasovito Kreutzerovo sonato I. z izredno tehniko na goslih. Greh bi bil, če bi prav posebno ne pohvalil mešanega tamburaškega zbora, ki je igral več komadov (Zajc-Senoa Dubravko i druge). Mešani tamburaški zbor je neka posebnost, ki je nema nobeno glavno mesto slovansko. Detetu je oče Slovenec Fran Tomšič, a najpridnejši njega negovalci in učitelji so tamburaši hrv. akad. društva „Žvonimira“, na čelu jim strogi a drugače prav dobrega srca „Dobro“. Ta mešani tamburaški zbor dela čudeže. V jednom letu dospeti do take popolnosti, kakor smo to zadnjič čuli, to ne gre po navadni poti. Tamburašice so vam cvet slovanskih lepotic, večinoma rojenih Dunajčank in rodú češkega. Nastopajo pokrite z rudečimi hrvaškimi čepicami. A, kjer nastopajo, osiguran jim je uspeh že naprej. — Ta tamburaški zbor ima mnogo zaslug za razvoj slovanstva na Dunaji. Zato mu kličem: „Vivat, crescat, floreat!“ Živel Dobro!

Iz Šalovec pri Središči 22. februarja. (Naše žalostne razmere.) Zadnja številka (8) „Slov. Gospodarja“ je prinesla dopis iz Grab pri Središči, in v njem toži nepoznan dopisnik, da se je predznil nekdo v 3. števil. „Brusa“ popisati in naslikati čudno postopanje tukajšnje duhovščine, posebno našega župnika. Skovala pa je pre tamkaj priobčene telegrame in dopis iz Grab Središka umazana metež. Kar se tiče mene in večine mojih soseščanov, smo se v resnici čudili stvarim, ki smo

Ljubljanski naši Nemci se navzlic nekako Nemcem bolj ugodnemu vetru, ki je potegnil z Dunaja, še neso nikakor ohrabrili in žalujejo na razvalinah nazadujočega nemštva v Ljubljani, kar je jasno pokazala zadnja ljudska štev. Zdaj zahtevajo od vlade, naj ona natanko preiskuje, kaj je vzrok, da se je v zadnjih letih tako očitno zmanjšalo število prebivalcev glavnega mesta z nemškim občevalnim jezikom! V tem zmislu so sklenili resolucijo ter izrekli, da se letošnjih volitev ne udeleže. Grozdje jim je še prekislo! Morda na tihem upajo, da jim zopet kdaj dozori!!

Končno še nekaj, kar kaže veliko gostoljubnost in olikanost Graških Nemcev. Neki Graški list srdil se je nad nekaterimi italijanskimi dijaki, ki so se predznil italijanski govoriti na plesu nemških tehnikov ter je dostavil, da bi se ne vabili več tujci na ples, drugače bi se moralo seči po „samopomoči“ (?). Na to prišli so italijanski dijaki zahtevati v uredništvo zadoščenja, katero pa se jim je odreklo. Ko so včeraj zopet prišli in se sporekli z lastnikom tiskarne, poklical je svoje ljudi, ki so italijanske dijake pretepli in na ulico pometali. Na to nemam drugega pristaviti nego: Živela nemška kultura in gostoljubnost!

Ahasver II.

jih tamkaj čitali; pa mislili smo vedno, da se bode to očitjanje od strani naših dveh gospodov v prihodnji številki „Brusa“ kot neresnično preklicalo. Pa motili se smo, ker štev. 4. „Brusa“ ni prinesla nobenega popravka, kakor sem iz zanesljivega vira izvedel.

Tudi dopisnik v 8. štev. „Gospodarja“, ki v dopisu iz Grab medlo odgovarja na one napade, ni preklical dotičnega očitjanja. Torej je vse to le gola resnica. Ker je omenjeni dopisnik v „Slov. Gospodarji“ celo stvar tako zasuknil, kakor bi bila naša duhovnika čisto nedolžna na prepiru, ki traja že več časa mej župnikom in večino Središčanov, sem primoran stvar nekoliko natančneje pojasniti. S teškim srcem prijel sem za pero in nerad se lotim tega nevhvaležnega dela, vendar pa mi reči, koje sem zadnjo nedeljo slišal v naši farni cerkvi, ne dadó molčati.

Naj izvé svet o naših žalostnih razmerah, o ostudnem mejsebojnem pikanji in natolcevanji — morebiti nam višji krogi na kak način pomorejo. Da pa celo stvar pri glavi pričnem, moram omeniti, de je dalo zidanje, oziroma določba prostora za novo šolsko poslopje glavni povod vsem razprtijam. Naš g. župnik potegoval se je z nami vred za to, da bi stalo šolsko poslopje v bližini cerkve. A kdo mu more to šteti v greh? Mi Šalovčani že ne, ker se celo hvaležni smo mu, da se je z nami potegnil, četudi je bil brez uspeha naš in njegov trud. Da pa se je udal g. župnik — potem ko je videl, da njegova ne bode obveljala — slepi strasti, da je začel razbijati kakor bésen okolu sebe po osebah, ki se mu ne hlinijo in dobričajo (in takih je mnogo), da se je tako daleč spozabil ter to sovraštvo do večine svojih faranov prinesel (čujte!) v cerkev ter spremenil tako hišo ljubezni v hišo sovraštva in maščevanja — to pa ni prav in tega ne more noben mirno in trezno misleč človek odobravati.

Pametno bi bilo od g. župnika, ko bi se takoj potem, ko je uvidel, da ni nikjer pridr, ne briga več za šolsko zidanje, tako bi vsaj ne delal svoji občini nepotrebnih stroškov, za koje mu sedaj nikdo hvale ne vé. V divji svoji strasti zabredel pa je tako daleč, da imenuje vsacega, ki se noče slepo udati in podvreči njegovemu železnemu žeslu „zagrizenega liberalca, nasprotnika vere, sovražnika cerkve“ itd. Nam se pa ta sodba zdi mnogo preostra, ker menimo, da ni vsakternik radi tega že liberalac in brezverniki, če se s kakim duhovnikom ne pogaja, če se ne more pogajati, če ne more vedno v privatnih, občinskih ali šolskih zadevah pritrjevati njegovim besedam. Saj duhovnik ni nezmotljiv in drug naobraženec zna imeti tudi zdrave narore. —

Po drugih farah imajo duhovni pastirji navado, da slabosti svojih vernikov kolikor mogoče zakrivajo, dobro vedoč, da se na nasprotni način le malo opravi. Naša duhovna pastirja pa sta začela z nekako slastjo pobirati slabosti in napake naše, da da je potem povečšane slikata iz božjega mesta vernikom. Tako sta n. pr. pričela paziti na dekle, koje se v postnih dneh pošiljajo v mesnico in gorje dotičniku! Prihodnjo nedeljo dobi iz prižnici obilico imen, koja se navadno v cerkvi ne slišijo. Pridevek „pes“, na kojega je treba pluniti, ni nič nenavadnega.

(Ker govorimo ravno o postu, lahko bi tukaj nekaj čudnega povedali o nekem kapelanu, ki je služboval pri nas pred kakimi 10 leti, a ker nočemo slabosti družih na svetlo spravljati, zatorej molčimo; morebiti prilično!)

Naš župnik spravlja nadalje osebne in zasebne reči v zvezo s cerkvijo. Prepovedal je n. pr. sprogi Središkega trgovca g. R. hoditi v cerkveni stol, ker je mož gospoda razžalil. In kako se sedaj bujska in šunta na božjem mestu proti njemu! Sploh pa so se morale opombe, koje so se upletale zadnji dve nedelji v pastirski list, studiti vsakemu, kdor jih je poslušal. Vse se je sukalo okolu šolske stavbe in okolu Srediških liberalcev — vse je bilo osebno. Čudimo se, da je je našima gospoda neznana dogodka o onem budem pridigarji (v Slomšekovih „Drobtinica“ za l. 1850“), ki je s svojimi pikrimi besedami s početka vse pokvaril ter še le kasneje, ko se je stvari od druge strani lotil, uspešno deloval. Nehote se nam usiljuje vprašanje: ali bode možno „Središke liberalce“ s takim pikanjem z napačne in pogubne poti — če se res na taki nahajajo — odvrniti? In ali ni to naloga duhovnika? Ali se na tak način, kakršnega se oni poslužujejo, ne neti prepir in sovraštvo mej nami? Ali se je

po takem čuditi, da ljudstvo pri nas duhovnikov ne spoštuje tako, kakor bi je moralo in da ima uzrok s tem tožiti dopisnik v št. 8. „Slov. Gospodarja“.

Namesto da bi z lepimi vzgledom, z besedo in dejanjem skrbeli za mir, slogo in ljubezen mej svojimi farani (Povsod postavljalj sebe v vzgled dobrih del! Sv. ap. Pavel.) požročuje s svojim pikanjem nemir, neslogo, sovraštvo.

„Kam pridemo, če temu skoro ne bode konca“, tako se je povpraševalo ljudstvo danes iz cerkve gredé in tako vprašam tudi jaz. Cerkev je svetišče, torej prostor, v katerem bi se naj človek vsega posvetnega otresel in se zakopal v misli v Najvišjega, a kako je to mogoče, če se sliši mesto besede božje le osebno zbadanje, tako, da je pobožnik vedno razdražen in razjarjen.

Sklepam pa ta dopis s prošnjo do naših duhovnih pastirjev, naj vendar ne zanašata več prepira v hišo božjo. Če imata sovražnike, kojih se morata braniti, naj si storita to na drugačen način in na drugem mestu, da ne bosta spravljal v „vrtinec sovraštva“ onih vernikov, ki iščejo v cerkvi le dušno zadovoljnost in ničesar drugega.

Sicer pa je bil naš Izveličar, po kojega vzgledu se ali bi se vsaj morali ravnati vsi njegovi nasledniki krotek, pohleven in ponižen — ni se maščeval četudi je imel sovražnike, ki so ga ponedolžnem napadali. Dal Bog, da bi se skoro zboljšalo žalostno naše razmerje!

Iz Brežic 24. februvarja. [Izv. dop.] Pričakoval sem, da se oglasi kak spretnejši dopisnik iz našega mesteca, ki bi na kratko opisal velevažni slavnosti, koji sta se vršili preteklo nedeljo pri nas. Otvorili smo namreč čitalnico in ob jednem podružnico sv. Cirila in Metoda. Kaj pomeni to, ve le oni ceniti, kateremu so razmere znane, s kojimi se ima boriti narodna zavest proti nasilstvu oholega tujca Nemca.

Le ustrajnemu in požrtvovalnemu delovanju naših vrlih zastopnikov inteligence se imamo zahvaliti, da je po treznem preudarku omogočen bil ta korak na narodnem polji.

Smelo smem trditi, da bodeda obe društvi dobro uspevali, ker zanimanje tukajšnjih krogov vseh stanov je veliko, kar kaže že to, da se je prvi dan upisalo nad 80 članov. Veselico počastili so gostje iz Brekeškega okraja mej katerimi je bilo mnogo gosp. duhovnikov iz Celja, Krškega, Ljubljane in dr. Veselici uplivali sta jako dobro na prisotne, posebno govori katere so govorili poleg domačih tudi gg. Dragotin Hribar in Ivan Lapajne.

Nadejati se je, da doživimo v kratkem zopet kako jednako veselico, ki bode gotovo dobro uplivala na razcvit narodne ideje, v to pomozi Bog!

Domače stvari.

— (Gospod vladni svetnik Globočnik) do sedaj še ni prijavil svoje kandidature. Sedaj ga silijo v boj jedini pristaši „Slovenca“, tako da je omenjeni gospod dosedaj še samo kandidat naših „katolikov“. Ti so si ga izbrali, ne da bi od njega kaj programa zahtevali, ne da bi sploh vedeli, bode li gospod Globočnik v državnem zboru pristopil k desnici ali k levi. Mi tako mačka v vreči ne bomo kupovali, ter hočemo najprej preiskati, bode li gospod svetnik v resnici prevzel kandidature in na podlagi kakega programa. Če hoče poslušati dober svet — mi mu ga damo brezplačno, — naj ne posluša naših „katolikov“, in naj si ne kali svojega prijetnega miru, ker toliko je neomahljiva resnica, da mora dandanes kandidat pod zaščito katoliško-političnega društva vse druge živce imeti, kot jih ima blizu sedemdesetletni gospod.

— (Neki tukajšnji list) priobčil je vest, da za gorenjska in notranjska mesta eksekutivni odbor priporoča A. pl. Globočnika in da g. dr. D. Majaron kandiduje sam po sebi. Ta vest še čita tudi v Dunajskih listih. Resnica pa ni niti jedno, niti drugo. Kakor znano, centralni volilni odbor dosedaj še ni priporočil nobenega kandidata za to volilno skupino. G. pl. Globočnik svoje kandidature niti prijaviti ni hotel volilnemu odboru, ampak starega gospoda silijo v to le nekateri vroči gospodje tukajšnje takimenovane katoliške stranke. G. dr. Majaron pa je, kakor se po narodni disciplini spodobi, prijavil svojo kandidature, vendar pa ni kandidat sam od sebe, ampak priporoča ga „Slovensko društvo“.

— (Lojalnost „Slovenčeve“ gospode.) Predčertanem predlagal je v centralnem odboru

kanonik Klun naj bi oba slovenska dnevnika priobčila imena vseh onih zaupnih mož, ki so se udeležili posvetovanja o proglašnji kandidatov. Mi smo to včeraj tudi res storili; „Slovenec“ pa je ta imena zamolčal. In to je čisto naravno; vsaj bi bili sicer volilec notranjski izvedeli, da se za kandidature dr. Ferjančiča — katero sedaj „Slovenec“ tako perfidno pobija — izrekli tudi dekan Koprivnikar, kanonik Klun in urednik Žitnik.

— (Nepotrebna skrb.) „Slovenec“ se boji, da bi dr. Majaronu utegnil škodovati Dunajski zrak, češ, da mu tudi za študij njegovih ni prijal. Res je, da je dr. Majaron ravno tako, kakor marsikak drug slovenski dijak poskusil, kako prav ima poslovica, ki pravi „kdor hoče iti na Dunaj, mora pustiti trebuh zunaj“, kajti mnogokrat imel je za obed in večerjo — da zopet govorimo z narodom — „potrpiljeve krlje“. Gotovo bi bil dr. Majaron hvaležen „Slovenca“ ter njegovim pobožnim in nepobožnim sotrudnikom, ko bi bili takrat pokazali svojo rahločutnost in dobro srce poskrbevši, da bi mu Dunajski zrak ne bil tako škodljiv. — Sedaj pa je njihova skrb popolnoma odveč, kajti za zdravje poslančeve nema Dunajski zrak nikakor onih slabih nasledkov, ko za zdravje dijakovo. Klasičen dokaz zato nam je kanonik Klun, kateremu se na sevajočem obrazu takoj spozna, da ni nikdar še, hodeč na Dunaj, „pustil trebuha zunaj“. In ker poznamo krščansko ljubezen tega moža, mislimo, da nikakor ni izključeno, da pozove iz milosrčnosti dr. Majarona, ako prideta skupaj v državni zbor, naj se „upreže“ h kulinarčnim užitkom, katere je doslej delil z njimi vitez žalostne postave, ki ga je Sanson Carasca — zavedni goriški volilec — vzdignil tako spretno iz sedla ter položil, kakor je dolg in širok, na leseni ščit koristoljublja. Potem utegnemo doživeti, da se vrne tudi dr. Majaron lepo rejen z Dunajskega zraka. Toda, ne! Kolikor ga mi poznamo iskal bode bolj resnega parlamentarnega dela, ko lahkkih izvenparlamentarnih zabav.

— (Volilno gibanje v Tržaški okolici) je živahno, a ne kaže se taka razbujenost, kakor pri zadnjih državnozbornih volitvah, ko je zloglasno društvo „Concordia“ razburjalo s silnimi agitacijami ljudstvo, ki pa se ni dalo oplasiti ter je šlo naudušeno na volišče za svojega poslanca Nabergoja. Po sporočilih, ki so se čuli na volilnem shodu društva „Edinost“ prirejenem v „Hotelu Europa“ je v vseh VI. volilnih okrajih okolice naudušenje za dosedanega poslanca Nabergoja, katero se je pokazalo na volilnih shodih, ki so se prirejali v vsakem volilnem okraju posebej. O italijanskem kandidatu Mauronerji ljudstvo neče ničesar vedeti, kandidatura čudnega patrona kapelana don Pahorja pa ni resno v poštev jemati, kajti znan je preveč kot najhujši pristaš Lahonov. Kandidatura njegova ima le namen, da bi se odkrhalo nekaj glasov Nabergoju, da bi volitev slovenskega kandidata ne bila jednoglasna. Kakor se poroča, pa don Pahor nima niti volilne pravice za državni zbor, torej je njegova kandidatura že skrajna nesramnost.

— (Slovensko gledališče). V nedeljo dne 1. marca bode se pela zelo zanimljiva komična opereta „Zaroka v kleti“. Opereta je sploh dobro znana. Glavne pevske vloge imajo gospa Gerbičeva, gospa Daneševa in gospod Josip Pavšek. Poleg pevcev, ki imajo manjše vloge, sodeluje pri tej opereti močan mešan zbor, sestavljen iz jako dobrih pevskih močij. Pred opereto bode se predstavljala francoska veseloigra v jednem dejanji: „Vse za dame“, katera je imela letos v c. kr. dvornem gledališču na Dunaju krasen uspeh, in ker so vloge v rokah najboljših moči Dramatičnega društva, naravno je, da bode nedeljska gledališka predstava napolnila čitalniško dvorano do zadnjega prostora.

— (Znižana poštnina za tiskovine.) S 1. marcem stopi v veljavo znižanje v tarifu za tiskovine za notranji in za promet z Ogersko. Plačevalo se bode za tiskovine od 50 do 150 gramov samo 3 kr. (namestu 5 kr., kakor do zdaj.) Ta znižana taksa velja tudi za promet mej Avstro-Ogersko in Nemčijo, toda samo za tiskovine od 50 do 100 gramov. To odredbo bode občinstvo gotovo pozdravilo z veseljem, ker se se baš poslednji čas čule mnoge pritožbe o občutnih globah, ki so se nalagale posebno pri pošiljativah okolu 50 gramov tehtajočih.

— (Redni občni zbor „Tržaškega podp. in bralnega društva“) bit je v nedeljo 22. t.

m. Udeležilo se je mnogo članov. Društveni predsednik o. Kalan pozdravil je navzoče s kratkim nagovorom. Iz tajnika g. Kravosa poročila je razvidno, da je društvo lepo napredovalo, odkar je postalo enakopravno okrajnim blagajnam. Pridobilo je preteklo leto 106 članov, katerih šteje skupaj okoli 300. Bolnih je bilo 69, ki so dobili podpore 948 gld. 82 in zdravniško pomoč. Iz blagajnikovega poročila povzemamo, da je bilo dohodkov 2023 gld. 25 kr. stroškov pa 1950 gld. 26 kr. Skupno premoženje znašalo je 2537 gld. 10 kr. Zbor je odobril poročila in se je vršila potem volitev odbora. Predsednikom je bil zopet voljen dosedanji predsednik g. A. Kalan.

— (Deveti redni občni zbor „Kmetijske posojilnice Ljubljanske okolice v Ljubljani“) vršil se je dne 22. februarja t. l. v združni pisarni. Ko ravnatelj konstatuje sklepčnost zbora, otvori zborovanje s pozdravom navzočih združnikov, ter omenja razvitek društva. Potem blagajnik poroča o letnem računu za 1890. Denarni promet bil je gold. 476.418.57. Stanje posojil bilo je koncem leta gld. 140.416.— in hranilnih ulog gld. 133.183.40. Kapitalizovane obresti hranilnih ulog znašajo gold. 5467.66 in čisti dobiček gold. 2161.48. Izplačalo se je posojil gld. 141.247.— in vrnilo gold. 124.016.—. Uplačalo se je gold. 65552.86 hranilnih ulog, izplačalo gold. 54.575.86. Zadržano premoženje pomnožilo se je za gold. 17595.76. K tretji točki dnevnega reda: poročilo nadzorstvenega odbora predlaga predsednik dr. Jos. Vošnjak, vsled sklepa skupne seje obeh odborov o razdelitvi čistega dobička sledeče: Glavnim deležnikom izplača se 6% dividenda gld. 600.— k obema rezerv. fondoma pridene se gold. 1088.56, tako da skupna fonda znašata z današnjim dnem gold. 7968.09. Ravnateljstvu dovoli se nagrade gld. 300, za dobrodelne namene gld. 70.—, in na novi račun prepiše gld. 102.92. Ta predlog zbor jednoglasno odobri. Pri volitvi volijo se v ravnateljstvo kakor v nadzorstvo prejšnji člani. Ko še odbornik A. K. nadzorstvenemu odboru, osobito načelniku g. dr. Vošnjaku v imeni ravnateljstva, kakor tudi deležnikov izreče za njihovo trudoljubnost presrečno zabvalo, zaključijo ravnatelj zborovanje.

— (Potres). V Nevesinji v Bosni bil je predvčeranjem popoldne ob 1. uri potres, ki je trajal 5 sekund in bil precej čutljiv.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Postojina 26. februarja. Naš kandidat je dr. Danilo Majaron, kot zanesljiv Slovenec in zmožen v vsakem oziru zastopati volilcev koristi. Protikandidata, vladnega svetnika pl. Globočnika, spoštujemo v polni meri kot našega častnega tržana, za svojega zastopnika v državnem zboru ga pa ne moremo želeti ravno zato, ker ga poznamo.

V imenu več volilcev: Jurca, Kraigher.

Beligrad 26. februarja. Novo ministertvo bilo je v skupščini živahno pozdravljeno. Prečitanemu Programu se je burno pritrjevalo. Program pravi: Vlada je za trdno sklenila, da bode novi red in mir čuvala. Isto tako in v jednaki meri je pa preverjena, da je tudi vnanji mir potreben. Zato bode prevzete prijateljske razmere z vsemi državami čuvala in utrjevala.

Peterburg 25. februarja. („Pol. Cor.“) V dvornih krogih se govori, da pojde carska obitelj bodoče poletje v osrednjo Azijo in bode obiskala Turkestan, transkaspisko provincijo, Kivo in Boharo. Po obisku glavnih mest

pojde carska obitelj najbrže na carjevo posestvo Murgab, kjer ostane nekaj tednov.

Lima 25. februarja. Ustaši čilenski vzeli so mesto Iquique.

Razne vesti.

* (Ženske na švicarskih vseučiliščih.) Število žensk, ki so vpisane na švicarskih vseučiliščih in akademijah je 402, ki se razdele tako-le: Še le poldrugo leto obstoječe vseučilišče v Freiburgu nema še nobene ženske slušateljice, akademija v Neufschatelu ima dve, vseučilišče v Bazelu, kjer je vsled štatutov pristop ženskam jako otežkočen, ima jedno, Lausane 13, Curih 90, Bern 146, Geneva 150 ženskih slušateljic. Navedene številke obsegajo poleg imatrikuliranih slušateljic tudi neimatrikulirane. Prvih je 229, pred petimi leti bilo jih je 127, pred desetimi leti 51. Od 229 imatrikuliranih slušateljic jih je 6 na juridični fakulteti, 156 na medicinski, in 67 na filozofični. Po narodnosti jih je 146 z Ruskega, 26 iz Švice, 21 iz Nemčije, 12 iz Bolgarije, 5 iz Severne Amerike.

* (Prvi bolgarski plemič.) Balkanske države, izvzemši Črnogoro, ki ima svoje vojvode, ne poznajo plemstva. Vsaj Srbija in Bolgarska sta se v novjšem času osnovali popolnoma na demokratski podlagi, ter odpravili plemstvo, katero je bilo v njima pred turškim gospodarstvom pač običajno. Te dni pa je bolgarsko sobranje sklenilo, da se poveljnik v Sofiji, major pl. Mach, sin nemškega generala in jedini inozemec v bolgarski vojni, sprejme kot bolgarski podanik, ter da tudi kot Bolgar sme pridržati svoje plemstvo. Tudi knez potrdil je ta sklep.

* (Volkovi požrti) so pravoslavnega župnika iz Sent-Tomaža, ko se je peljal v bližnjo vas na saneh. Naskočili so najprve konje, ki so se splašili in v divjem begu drvili naprej. Župnik padel je pri tem raz sani, volkovi pa so ga razmesarili. Ko so prihiteli ljudje na pomoč, našli so samo pojedine ostanke trupla nesrečnega župnika.

Piccoli-jevo esenco za želodec
prireja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr. 1 (79-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

25. februarja.

Pri **Mališci**: Šega iz Vodice. — Strohbach, Mebus, Kominik, Mittler, Rosenberger, Nagy, Ivankovitz, Gerber, Raus, Bräuer, Herling z Dunaja. — Baron Lazzarini iz Gradca. — Senitz iz Celja. — König iz Trsta. — Deutsch iz Budimpešte. — Bevc iz Ilirske Bistrice.

Pri **Slonu**: Vojvoda Württenberški, Kail, Baldauf, Wechsler iz Gradca. — Stritof iz Planine. — Wakoni iz Litije. — Predovič iz Logatca. — Schäffer iz Beljaka. — Weiss iz Pečuha. — Brauu, Recher, Klinger, Rosenberger z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Kočevar iz Trsta. — Potočnik z Bleda.

Umrlji so v Ljubljani:

25. februarja: Anton Vindišar, nadlovčev sin, 2 mes. Pred kosarno št. 4, za božjastjo.

V deželni bolnici:

24. februarja: Marija Kožuh, gostija, 72 let, za oslabiljenjem. — Miha Kus, delavec, 60 let, za pljučnim emphyseomom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. febr.	7. jutraj.	745.3 mm.	-2.4° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	743.4 mm.	+6.0° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	744.1 mm.	+0.6° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura +1.4°, za 3.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26. februarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 91.95	gld. 91.95
Srebrna renta	91.95	91.90
Zlata renta	109.85	110.05
5% marčna renta	162	162.15
Akcijske narodne banke	989	987
Kreditne akcije	308.25	307
London	114.90	115.10
Srebro	—	—
Napol.	9.13	9.16 1/2
C. kr. cekini	5.44	5.44
Nemške marke	56.45	56.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	105	30
Ogerska papirna renta 5%	100	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	20
Akcijske anglo-avstr. banke	120	166
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „**Kmetovalec**“ s priložo „**Vrtnar**“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu dopošlje prvo številko brezplačno in iz katere more spredvideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—28)

Slamnike

prevzamo

za pranje in modernizovanje

po najnovjših oblikah,

zagotavljajoč skrbno in točno postrežbo.

Karolina Brilli

(149—1)

na Dunajski cesti št. 29.

Restavracija

v Ljubljanski čitalnici

oddaja se

od 1. aprila odnosno 1. maja t. l.

v najem ali pa na račun.

Pojasnila daje v imenu odbora gospod Fran Drenik. (152—1)

Alojzij Korsika

Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne. Odlikovana: umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani. Poddružnica: Šelenburgove ulice 6 vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Podpisane se ponižno priporoča častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in venocv za grobe in mrljše, s trakevi mnogovrstnih barv in baž ter z napisi. Ima pa tudi veliko zalogo suhih venocv od najcenejših do najfinejših. Posebno opozarja na svojo veliko zalogo vrtnih in poljskih semen, največ doma pridelanih, ali pridobljenih iz taci krajev, da jim našo podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jamčiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh niso za naše kraje. Podpisane more jamčiti, da so semena njegova pristna in kaljiva.

Podpisane prevzema tudi kinčanje grobov in sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jih izvršuje hitro, fino in po najnižji ceni. Pri njem dobivajo se tudi raznovrstne rastline in ovetlice v loncih.

Za obilno naročevanje priporoča se

z odličnim spoštovanjem

(148—3)

Alojzij Korsika.

Čast mi je naznanjati, da sem splošno pohvaljeno sliko prvega slovenskega pesnika in preporočitelja

Valentina Vodnika

izgotovil i v manjem formatu, namreč 55 cm široko, 68 cm visoko. Ta slika (oleografija) stoji v 10 cm širokem, krasnem, pozlačenem ali črnem okviru gld. 13.50 proti gotovemu plačilu.

Da omogočim vsakemu nakup slike tega narodnega velikana, in ker mi je do tega, da se ta slika najde povsod, kjer se slovenski čuti, dajem jo tudi na mesečne obroke po 1 gld. za 15 gld. loco Zagreb, brez zaboja.

Nadalje priporočam oleografije: „Ranjeni Črnogorci“, „Herecevačko roblje“, „Hrvatski sabor god. 1848“, „Krunisanje kralja Zvonimira“, „Died i unuk“, „Josip Juraj Strossmayer“.

Z odličnim spoštovanjem

S. Kočonda

(150—1)

založnik v Zagrebu.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** (471) **Weidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne penaredebe.

Ta obliž dobiva se le v jedni velikosti po 60 kr. Zadrževaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Korškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wart; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.